

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

121. An sumptio tabachi ante celebrationem Missæ, vel communionem
frangat ieiumum naturale? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. res. 3. p. 71.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

probatum est, quod non accidit in sumptione tabachi de qua loquimur, cum sumatur per narces, vel per modum respirationis, vel in stomachum non trahicatur, ergo, &c.

6. Ad auctoritatem vero Conciliorum Provincialium Limensis, & Mexicanorum, quae pro sua sententia adducit Leo, respondere quod in illis partibus forsan tabachus sumitur in tali modo, ut ferè semper ad vomitum prouocet, & ideo recte ab illis Conciliis eius sumptio prohibita fuit, & hoc ego colligo aperi- te ex Synodo Episcoporum Canariarum, relatō ab ipso Leone, vbi in constitutione de vita & honestate Clericorum, fol. 228. sic habetur. [Item ordenamos, que nūc Clerigo antes de dezir Misla, ni dos horas despues de auelra dicho come tabacho sub pena excommunicationis latæ sententia.] ex quibus verbis apparet sumptionem tabachi non prohiberi nisi ratione vomitus, nam aliás non prohiberetur per sumptum Euchariastum, etenim post illam non solum tabachus, sed omnis cibus sumi potest. & hoc dicta sufficient in defensionem sumptionis tabachi, quem tamen ego non sumo.

RESOL. CXXI.

An sumptio Tabachi ante celebrationem Missæ, vel communionem frangat ieiunium naturale? Ex p. 8. ut. 7. & Misc. Ref. 3.

§. 1. **A**ffirmatiā sententiam nominatim contraria tenet P. Lezana in summa quest. Regul. & in tom. 3. verb. Eucharistia, quoad Regulares, n. 18. vbi sic ait; De tabachi sumptione noua quæst. est, propter nouum fūmum, forsitan abusum huius saeculi, an impedit communionem. Aliqui enim respondent negatiuē Diana 5. part. tract. 13. refol. 1. Quod mihi non placet; quia tabachus verè est nutritiū, ut constat ex multis experientiis plurim, qui ex ipso solo sustentari sunt: verè etiam est medicina; hoc enim p̄textu sumitur, sumitur etiam non casu, sed ex intentione, & proprie, ut suppono: & quod sumatur per narces non tollit quo minus talis actio sit comedio, & si non communis, & ordinaria, sed extraordinaria, qualis esset si agroto edere per os non potenti aliquis liquor daretur per narces, & inde ad stomachum deueniret. Quare, credo, quod, siue sumatur in puluere, siue in fumo, siue in folio, siue per os, siue per narces, nisi sit in tam parua quantitate, ut mortaliter certum sit, nihil ipsius substantia ad stomachum peruenient, impedit communionem. Ita ille.

2. Sed ego iterum non discedo à sententia, quam vbi supra, docui, & quam, me citato, tener nouissime Marchantius in resol. P. istor. tract. 4. in Appen. ad c. 2. vbi sic affirmit. Questio quotidiana est, an licet ante Missam, vel communionem, sumere tabachum, siue per modum fumi, siue per modum pulueris, siue per modum folij, quod masticatur, & expulit illicet? Septem respondi, id non parum indecens esse; & ita consuetudinem illam planè ablegandam à Sacerdotibus, & Ministris Altaris, tanquam corruptelam, Peccati tamen mortalis abfoluit, & per se condemnare non ausus fui. Quia non frangit ieiunium tabachi sumptio, nisi quando per os sumitur, & in stomachum transmititur; nempe tunc per modum cibi sumitur. Et licet fūmus tabachi per os sumatur, non tamen per modum cibi sumitur, aut potus; nec ideo sumitur, ut per se & ex intentione in stomachum trahiatur comedendo, vel bibendo, quod est propriè per modum potus, vel cibi sumere; quin potius per narces exit. Quod si etiam aliquid ex fūmo

in stomachum recipiat, ut aliqui dicunt, id tamen magis sit per modum respirationis, quam per actionem que sit comedio, vel potatio. Sed etiam si tabachus aliquis humor commouetur in capite, qui forsan in stomachum potest defluere, non tamen est mandatio; id est strictè, & per se loquendo, ordinariè non impedit, tanquam frangens ieiunium. Nam ad fractionem ieiunij passim duo requirunt Doctores, scilicet quod sumatur aliqua cibis, vel potus, & quidem sumatur per actionem, que sit mandatio, & potatio, ad quod requiritur quod sit tracieo per os in stomachum propria actione vitali. Hęc Marchantius; cui addē ex Societate Iesu Antoniū de Escobar in Theolog. moral. tract. 7. exam. 6. cap. 5. num. 62. ita afferentem: Tabachina pulueres, fūmus, aut folium prohibet à communione? Pūuis aut fūmus minime, qui nullam cibi, aut potus rationem haber per narces trahiēt. At folium in os admissum, si ad stomachum trahiatur integrum, nempe aliqua folij pars, ad prohibet à Communione; secus si per modum saliuæ aliqua folij deglutiatur. Sic ille.

3. Hanc etiam sententiam, me citato, approbat P. Averla de sacrament. Eucharist. q. 8. s. 8. §. 3. & 6. docens non impediri communionem, aut celebracionem per sumptionem tabachi in puluere, aut folio, aut fūmo. Et hanc sententiam tanquam probabilem, me citato, admittit Machadus tom. 1. lib. 2. part. 4. tr. 8. document. 4. num. 3. & 4. & absolute, me etiam citato, illam tener Pasqualigus in praxi de ieiun. decis. 438. Vnde aduersus amicissimum Patrem Lezanum remaneat satis probabilis nostra opinio, quam sequuntur sunt tot viri docti.

4. Hac tamen dicta esse volo in rigore loquendo; nam ob reuerentiam debitam Sacramento, consulo, ut à sumptione tabachi abstineatur, maxime in folio per os, propter periculum illud trahiendi in stomachum.

5. Ad rationes P. Lezanæ respondere, quod dato, & non concessō, quod tabachum sit nutritiū, vel sumatur per modum medicinæ; tamen hoc non obstat quando sumitur in puluere, & fūmo per narces, quia non sumitur actione comeditiva, vel potativa sine qua non frangit ieiunium naturale, ut ego satis summai in loco à P. Lezana citato. Et ideo, si sumatur in folio per os, & aliqui in stomachum descendat, certum est, quod frangat ieiunium; nam ita descendit in stomachum actione comeditiva, & per modum cibi; ergo, nisi aliquid descendat in stomachum ex casu, & præter intentionem; sicut, ut dixit Escobar, vbi supra, deglutiatur per modum saliuæ aliqua folij resolutio, non autem aliqua folij particula.

Nota etiam, quod post hęc scripta inueni nostram sententiam, me citato, docere etiam Leandrum de Sacramentis, tom. 1.

RESOL. CXXII.

An sumere Tabachum in Ecclesia sit peccatum mortale? Et an, si denibus conteratur frangat ieiunium Eucharisticum?

Et quid, si per narces assumatur? Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. Ref. 24. alias 23.

§. 1. Quidam primum respondeo affirmativè, si sumatur Rōmæ in Ecclesia D. Petri, & eius porticu, & Hispaniæ, si sumatur in Civitate, & Diocesi Hispalensi, statim prohibitionibus Sanctiss. D. N. Innocentij X. & Vibani VIII. sed difficultas est, quid dicendum in aliis Ecclesiis, & affirmativè respondeat Pater Pasqualigus in qq. Canoniceis, cent. 2. quæst.